

Brusel 15. července 2021
(OR. en)

10867/21

Interinstitucionální spis:
2021/0200(COD)

CLIMA 189
ENV 524
ENER 325
TRANS 475
AGRI 354
IND 199
ECOFIN 742
CODEC 1098

NÁVRH

Odesílatel:	Martine DEPREZOVÁ, ředitelka, za generální tajemnici Evropské komise
Datum přijetí:	15. července 2021
Příjemce:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generální tajemník Rady Evropské unie
Č. dok. Komise:	COM(2021) 555 final
Předmět:	Návrh NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY, kterým se mění nařízení (EU) 2018/842 o závazném každoročním snižování emisí skleníkových plynů členskými státy v období 2021–2030 přispívajícím k opatřením v oblasti klimatu za účelem splnění závazků podle Pařížské dohody

Delegace naleznou v příloze dokument COM(2021) 555 final.

Příloha: COM(2021) 555 final

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 14.7.2021
COM(2021) 555 final

2021/0200 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

**kterým se mění nařízení (EU) 2018/842 o závazném každoročním snižování emisí
skleníkových plynů členskými státy v období 2021–2030 přispívajícím k opatřením
v oblasti klimatu za účelem splnění závazků podle Pařížské dohody**

(Text s významem pro EHP)

{SEC(2021) 555 final} - {SWD(2021) 553 final} - {SWD(2021) 611 final} -
{SWD(2021) 612 final}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

Ve sdělení **Zelená dohoda pro Evropu**¹ byla představena nová strategie růstu pro EU, jejímž cílem je transformovat EU na spravedlivou a prosperující společnost s moderní a konkurenceschopnou ekonomikou efektivně využívající zdroje. Tato strategie opětovně potvrzuje ambici Komise zvýšit cíle EU v oblasti klimatu a dosáhnout toho, aby se Evropa do roku 2050 stala prvním klimaticky neutrálním kontinentem. Dalším z cílů je chránit zdraví a blahobyt občanů před environmentálními riziky a dopady. Ve světle mimořádně závažných dopadů pandemie COVID-19 na zdraví a blahobyt evropských občanů se ukázalo, že Zelená dohoda pro Evropu je nutná a cenná.

Změna klimatu je naléhavý problém, který si žádá řešení. V souladu s vědeckými zjištěními obsaženými ve zvláštní zprávě Mezivládního panelu pro změnu klimatu (IPCC) je potřeba globálně dosáhnout uhlíkové neutrality přibližně do roku 2050 a později během století neutrality pro všechny ostatní skleníkové plyny. Tato naléhavá výzva si žádá, aby EU zintenzivnila svoji činnost a stanula v čele globálního úsilí tím, že do roku 2050 dosáhne klimatické neutrality. Cíl klimatické neutrality je stanoven ve sdělení **Čistá planeta pro všechny** – Evropská dlouhodobá strategická vize prosperující, moderní, konkurenceschopné a klimaticky neutrální ekonomiky².

Na základě souhrnného posouzení dopadů byly ve sdělení Komise ze září 2020 **Zvýšení cílů Evropy v oblasti klimatu do roku 2030**³ (plán pro dosažení cíle v oblasti klimatu do roku 2030) navrženy ambicióznější cíle EU a předložen komplexní plán zvýšení závazného cíle Evropské unie, jímž je dosáhnout do roku 2030 odpovědným způsobem alespoň 55% snížení čistých emisí ve srovnání s rokem 1990. Zvýšení cíle do roku 2030 znamená jistotu pro tvůrce politik a investory a pomáhá zajistit, aby rozhodnutí učiněná v nejbližších letech nebyla fixována na úrovních emisí, které nejsou ve shodě s cílem EU dosáhnout do roku 2050 klimatické neutrality. Cíl stanovený pro rok 2030 je v souladu s cílem Pařížské dohody udržet globální nárůst teploty výrazně pod úrovní 2 °C a usilovat o to, aby tento nárůst nepřesáhl 1,5 °C.

Evropská rada podpořila nový závazný cíl EU do roku 2030 na svém zasedání v prosinci 2020⁴. Vyzvala také Komisi, aby „posoudila, jak mohou všechna odvětví hospodářství nejlépe přispět k cíli pro rok 2030, a aby předložila nezbytné návrhy doplněné podrobným posouzením environmentálního, hospodářského a sociálního dopadu na úrovni členských států, a to s přihlédnutím k vnitrostátním plánům v oblasti energetiky a klimatu a s přezkoumáním stávajících možností flexibility“.

V tomto smyslu se cíl EU dosáhnout do roku 2050 klimatické neutrality stal právně závazným v nařízení, kterým se stanoví rámec pro dosažení klimatické neutrality („evropský právní rámec pro klima“)⁵, a v uvedeném nařízení byl také stanoven ambicióznější cíl do

¹ COM(2019) 640 final.

² COM(2018) 773 final.

³ COM(2020) 690 final.

⁴ Závěry Evropské rady – 10. a 11. prosince 2020 EUCO 22/20 CO EUR 17 CONCL 8.

⁵ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1119 ze dne 30. června 2021, kterým se stanoví rámec pro dosažení klimatické neutrality a mění nařízení (ES) č. 401/2009 a nařízení (EU) 2018/1999 („evropský právní rámec pro klima“) (Úř. věst. L 243, 9.7.2021, s. 1).

roku 2030, tedy čisté *domácí* snížení emisí skleníkových plynů (emisí po odečtení pohlcení) do roku 2030 alespoň o 55 % ve srovnání s úrovněmi z roku 1990.

V zájmu plnění plánu stanoveného v evropském právním rámci pro klima a dosažení vyšších cílů do roku 2030 Komise uskutečnila přezkum platných právních předpisů v oblasti klimatu a energetiky, které by pravděpodobně zajistily snížení emisí skleníkových plynů pouze o 40 % do roku 2030 a o 60 % do roku 2050.

Nejkomplexnější součástí úsilí o realizaci nového ambiciózního klimatického cíle do roku 2030 tvoří balíček „Fit for 55“, který byl ohlášen v plánu pro dosažení cíle v oblasti klimatu vypracovaném Komisí, a k jeho uskutečnění musí přispět všechna hospodářská odvětví a politiky.

Cílem tohoto návrhu, jenž je součástí balíčku „Fit for 55“, je změna nařízení o „sdílení úsilí“⁶ s cílem změnit příspěvek nařízení tak, aby směřoval k naplnění zvýšených ambicí do roku 2030. Evropská rada v prosinci 2020 vyzvala celou EU ke společnému dosažení cíle co nejefektivnějším způsobem z hlediska nákladů, přičemž bude zachována konkurenceschopnost EU a zohledněny odlišné výchozí pozice členských států, specifické vnitrostátní okolnosti a potenciál členských států ke snižování emisí. Evropská rada rovněž zformulovala další pokyny k hlavním bodům revidovaného politického rámce v oblasti klimatu a energie do roku 2030. V zájmu dosažení alespoň 55% snížení emisí skleníkových plynů v celém hospodářství bude nutné, aby odvětví hospodářství spadající do oblasti působnosti nařízení o „sdílení úsilí“ zintenzivnila své úsilí. Z posouzení dopadů přiloženého k plánu pro dosažení cíle v oblasti klimatu vyplynulo, že stávající cíl stanovený v nařízení o „sdílení úsilí“ – snížit celkové emise o 30 % oproti roku 2005 – musí být zvýšen alespoň o 10 procentních bodů. Na potřebu přezkoumat nařízení o „sdílení úsilí“, rozhodnout o oblasti jeho působnosti a zvýšit ambici upozornil již plán pro dosažení cíle v oblasti klimatu.

Nařízení o „sdílení úsilí“ se v současnosti týká všech emisí skleníkových plynů zahrnutých do cíle EU, na které se nevztahuje ani evropský systém obchodování s emisemi (ETS), ani nařízení o využívání půdy, změnách ve využívání půdy a lesnictví (LULUCF). V současné době pokrývá přímé emise skleníkových plynů z dopravy (kromě letecké dopravy a jiné než vnitrozemské lodní dopravy), budovy, zemědělství, průmyslová zařízení a plyny, které nejsou zahrnuty do systému EU ETS, odpady, jakož i emise, které nesouvisí se spalováním z využívání energie a výrobků. Týká se emisí CO₂ a rovněž velké části emisí jiných, než jsou emise CO₂. Nařízení o „sdílení úsilí“ bylo přijato v roce 2018 s cílem dosáhnout do roku 2030 30%⁷ snížení zahrnutých emisí ve srovnání s rokem 2005, v souladu s cílem snížit emise v celém hospodářství EU alespoň o 40 % do roku 2030 ve srovnání s rokem 1990. V nařízení o „sdílení úsilí“ jsou stanoveny závazné roční cíle emisí skleníkových plynů pro členské státy, které dosahují tohoto snížení společně. Pokud by nedošlo ke změně právních předpisů, odvětví, která v současné době patří do oblasti působnosti nařízení o „sdílení úsilí“, by do roku 2030 společně dosáhla snížení emisí o 32 % ve srovnání s rokem 2005⁸. I když by to znamenalo lepší výsledek, než je výše uvedený cíl –30 %, nadále by se jednalo o nedostatečný příspěvek k dosažení celkového cíle alespoň 55% snížení ve srovnání s rokem 1990,

⁶ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/842 ze dne 20. května 2018 o závazném každoročním snižování emisí skleníkových plynů členskými státy v období 2021–2030 přispívajícím k opatřením v oblasti klimatu za účelem splnění závazků podle Pařížské dohody (Úř. věst. L 156, 19.6.2018, s. 26).

⁷ 29 % pro EU-27.

⁸ Podle referenčního scénáře EU na rok 2020 (REF), který slouží jako východisko pro posouzení dopadů (viz část 5.1 posouzení dopadů).

v souladu s dohodou o evropském právním rámci pro klima. Celkovým cílem této iniciativy je tedy revize nařízení o „sdílení úsilí“ tak, aby tento právní předpis přispíval k ambicióznějším cílům v oblasti klimatu do roku 2030, tedy dosáhnout do roku 2030 alespoň 55% snížení čistých emisí skleníkových plynů ve srovnání s úrovněmi v roce 1990, a to nákladově úsporným a soudržným způsobem, a aby zároveň zohledňoval potřebu spravedlivé transformace a zapojení všech odvětví do klimatického úsilí EU. Cílem je postupné a vyvážené směřování ke klimatické neutralitě do roku 2050.

Tímto návrhem se aktualizují vnitrostátní cíle v souladu s celoevropským cílem 40% snížení v odvětvích, na něž se vztahuje nařízení o „sdílení úsilí“, do roku 2030 oproti roku 2005. Členské státy přispívají k celkovému snížení emisí EU do roku 2030 vlastními cíli v rozpětí 10 % až 50 % pod úrovněmi v roce 2005.

• Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky

Unie plní ambiciózní program dekarbonizace, zejména prostřednictvím balíčku opatření „Čistá energie pro všechny Evropany“⁹, konkrétně budováním silné energetické unie, která zahrnuje cíle energetické účinnosti a zavádění energie z obnovitelných zdrojů do roku 2030.

Balíček v oblasti energetiky a klimatu „Fit for 55“ představuje souhrnný krok směřující k důkladné revizi právních předpisů Unie s cílem uvést je do souladu se zvýšenými ambicemi EU v oblasti klimatu. Všechny iniciativy v balíčku jsou úzce propojeny.

Tento legislativní návrh doplňuje ostatní návrhy v balíčku „Fit for 55“, které jsou koncipovány tak, aby fungovaly společně jako balíček klimatických cílů. Vzájemná interakce mezi opatřeními na úrovni EU a na úrovni členských států nabírá na významu a intenzitě. Tento legislativní návrh proto zachovává soulad s(e):

- a) evropským právním rámcem pro klima;
- b) revizí směrnice 2003/87/ES o systému EU pro obchodování s emisemi¹⁰;
- c) revizí nařízení o zahrnutí emisí skleníkových plynů a jejich pohlcování v důsledku využívání půdy, změn ve využívání půdy a lesnictví (LULUCF);
- d) změnou směrnice (EU) 2018/2001 o obnovitelných zdrojích energie¹¹ za účelem dosažení nového ambicióznějšího cíle v oblasti klimatu do roku 2030;
- e) změnou směrnice 2012/27/EU o energetické účinnosti¹² za účelem dosažení ambicí nového cíle v oblasti klimatu do roku 2030;

Tato iniciativa společně s klimaticko-energetickým balíčkem „Fit for 55“ a novou strategií EU pro přizpůsobení se změně klimatu, přijatou ve sdělení Komise z února 2021 **Vytvoření Unie odolné vůči změně klimatu – nová strategie EU pro přizpůsobení se změně klimatu**¹³, umožní Evropě zintenzivnit úsilí o řešení otázky změny klimatu.

⁹ COM(2016) 860 final.

¹⁰ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES (Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32).

¹¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 ze dne 11. prosince 2018 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů (Úř. věst. L 328, 21.12.2018, s. 82).

¹² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/27/EU ze dne 25. října 2012 o energetické účinnosti (Úř. věst. L 315, 14.11.2012, s. 1).

¹³ COM(2021) 82 final.

• Soulad s ostatními politikami Unie

Návrhy balíčku „Fit for 55“ by měly být v souladu se všemi činnostmi a politikami EU a měly by pomoci EU dosáhnout zvýšeného cíle pro rok 2030 a úspěšné a spravedlivé transformace směrem ke klimatické neutralitě do roku 2050, jak konstatuje Komise ve sdělení Zelená dohoda pro Evropu.

Iniciativa týkající se nařízení o „sdílení úsilí“ je tedy v souladu s politikami Unie v oblasti čistého a oběhového hospodářství, udržitelnou a inteligentní mobilitou, strategií „od zemědělce ke spotřebiteli“, strategií EU v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2030, akčním plánem strategie nulového znečištění a právními předpisy o odpadech, revizemi nařízení o fluorovaných skleníkových plynech a nařízením o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu (nařízení o ozonové vrstvě), jakož i postojem Unie na mezinárodním poli a její diplomacií týkající se Zelené dohody pro Evropu.

Balíček „Fit for 55“ spolu s nástrojem Next Generation EU a víceletým finančním rámcem na období 2021–2027 pomohou uskutečnit zelenou i digitální transformaci, o něž Evropa usiluje. Kombinace těchto politik a finanční podpory ze strany EU bude odpovědí na hospodářskou krizi, kterou vyvolala pandemie COVID-19, a urychlí přechod k čistému a udržitelnému hospodářství, přičemž propojí opatření v oblasti klimatu s hospodářským růstem a zároveň dosáhne klimatické neutrality do roku 2050. Celkově rozpočet EU (VFR) na období 2021–2027 a balíček strategie Next Generation EU zajistí dosažení cíle výdajů v oblasti zohledňování klimatu na úrovni 30 %. Pokud se jedná konkrétně o Nástroj pro oživení a odolnost v rámci strategie Next Generation EU, každý národní plán pro oživení a odolnost bude muset zahrnout minimálně 37 % výdajů souvisejících s klimatickými investicemi. Podíl politiky soudržnosti na výdajích v oblasti klimatu dosáhne 100 % u Fondu pro spravedlivou transformaci a alespoň 37 % u Fondu soudržnosti a 30 % u Evropského fondu pro regionální rozvoj. Tyto fondy mohou významně podpořit investice a reformy nastíněné ve vnitrostátních plánech v oblasti energetiky a klimatu, které byly přijaty na základě nařízení (EU) 2018/1999 o správě energetické unie a opatření v oblasti klimatu¹⁴ (dále jen „nařízení o správě“) a pomáhají zmírňovat socioekonomické náklady na transformaci.

Kromě toho Komise s cílem posílit soudržnost mezi politikami a v souladu se svým prohlášením ve sdělení **Zlepšování právní úpravy: společně v zájmu lepší tvorby právních předpisů**¹⁵ zdokonaluje své pokyny pro zlepšování právní úpravy, aby zajistila soulad všech svých iniciativ se zásadou „významně nepoškozovat“, a tím dostála svým závazkům vyplývajícím z evropského právního rámce pro klima.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

• Právní základ

Právním základem návrhu je článek 192 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU). V souladu s článkem 191 a čl. 192 odst. 1 SFEU přispívá Evropská unie mimo jiné k uskutečňování těchto cílů: zachování, ochrana a zlepšování kvality životního prostředí;

¹⁴ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1999 ze dne 11. prosince 2018 o správě energetické unie a opatření v oblasti klimatu, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 663/2009 a (ES) č. 715/2009, směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/22/ES, 98/70/ES, 2009/31/ES, 2009/73/ES, 2010/31/EU, 2012/27/EU a 2013/30/EU, směrnice Rady 2009/119/ES a (EU) 2015/652 a zrušuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 525/2013 (Úř. věst. L 328, 21.12.2018, s. 1).

¹⁵ COM(2021) 219 final.

podpora opatření na mezinárodní úrovni určených k řešení regionálních a celosvětových problémů životního prostředí a zejména boj proti změně klimatu.

• Subsidiarita

Změna klimatu představuje přeshraniční problém, který nelze vyřešit pouze na vnitrostátní či místní úrovni. Opatření v oblasti klimatu je nutno koordinovat na evropské a (tam, kde je to možné) na celosvětové úrovni. Opatření EU jsou odůvodněna na základě subsidiarity, jak je stanoveno v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. Evropská unie od roku 1992 usiluje o rozvoj společných řešení a prosazuje celosvětová opatření k řešení změny klimatu. Opatření na úrovni EU konkrétně zajistí nákladově efektivní dosažení cíle do roku 2030 a dlouhodobých cílů snižování emisí a zároveň zaručí spravedlnost a ekologickou vyváženost. Pravomoci EU v oblasti změny klimatu potvrzují a upřesňují články 191 až 193 Smlouvy o fungování EU.

• Proporcionalita

Tento návrh je v souladu se zásadou proporcionality, neboť nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné pro dosažení cílů skutečného snížení emisí skleníkových plynů v letech 2021–2030 nákladově efektivním způsobem za současného zajištění spravedlnosti a ekologické vyváženosti.

V evropském právním rámci pro klima byl stanoven cíl snížit do roku 2030 emise skleníkových plynů v rámci celého domácího hospodářství alespoň o 55 % ve srovnání s úrovněmi z roku 1990. Tento návrh se týká velké části emisí uvedených skleníkových plynů a reviduje nařízení o „sdílení úsilí“ v zájmu dosažení stanoveného cíle.

• Volba nástroje

Hlavním cílem iniciativy je aktualizovat cíle stanovené v nařízení o „sdílení úsilí“ a uvést je tak do souladu s ambicí pro rok 2030, a proto lze cíle návrhu nejlépe dosáhnout prostřednictvím nařízení navazujícího na předchozí právní nástroj pro stanovení právně závazných vnitrostátních cílů snížení emisí.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

• Hodnocení *ex post* / kontroly účelnosti platných právních předpisů

Nařízení o „sdílení úsilí“ bylo přijato v roce 2018, po hodnocení¹⁶ předchozího rámce – rozhodnutí o sdílení úsilí č. 406/2009/ES¹⁷. Rozhodnutí č. 406/2009/ES celkově vedlo k tomu, že členské státy začaly aktivněji zvažovat nová opatření ke snížení emisí v příslušných odvětvích a hledat způsob, jak je nejlépe koncipovat.

• Konzultace se zúčastněnými stranami

Revize nařízení o „sdílení úsilí“ vychází ze zpětné vazby získané během přípravy a po představení plánu pro dosažení cíle v oblasti klimatu do roku 2030.

Přesněji Komise pro účely tohoto návrhu uveřejnila dne 29. října 2020 počáteční posouzení dopadů, v němž nastínila východiska a politické možnosti revize. Zpětnou vazbu

¹⁶ COM(2016) 483, zpráva Komise Evropskému parlamentu a Radě o hodnocení provádění rozhodnutí č. 406/2009/ES podle článku 14 uvedeného rozhodnutí.

¹⁷ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 406/2009/ES ze dne 23. dubna 2009 o úsilí členských států snížit emise skleníkových plynů, aby byly splněny závazky Společenství v oblasti snížení emisí skleníkových plynů do roku 2020 (Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 136).

k počátečnímu posouzení dopadů bylo možné zasílat v období od 29. října 2020 do 26. listopadu 2020 a bylo obdrženo 101 příspěvků¹⁸.

Komise za účelem shromáždění důkazů a zajištění větší transparentnosti dále zorganizovala veřejnou konzultaci, která proběhla ve dnech 13. listopadu 2020 až 5. února 2021. Konzultace byla zahájena souběžně s konzultacemi o směrnici o systému ETS, nařízení o LULUCF a nařízení o normách CO₂ pro osobní automobily a dodávky. V rámci veřejné konzultace bylo doručeno 45 678 odpovědí, z nichž 45 403 zaslali občané sdružení v kampani. Zbýlých 276 odpovědí zaslala hospodářská sdružení, podniky, jednotlivci, veřejnoprávní orgány a odborové organizace. Převážná většina respondentů souhlasila s tím, že odvětví zahrnutá do oblasti působnosti nařízení o „sdílení úsilí“ by měla dosáhnout dalšího snížení emisí a členské státy by měly zintenzivnit své úsilí a snažit se dosáhnout ambicióznějších cílů. Většina respondentů se vyslovila pro souběžné pokrytí nařízení o „sdílení úsilí“ a systému obchodování s emisemi v případě rozšíření systému ETS na budovy a silniční dopravu, přičemž pro tuto možnost byla převážná většina nevládních organizací a občanů. Menší, avšak významná část respondentů podpořila omezení oblasti působnosti nařízení o „sdílení úsilí“ z hlediska odvětví, přičemž ve prospěch této možnosti se vyslovila mnohem omezenější většina soukromých subjektů (především z odvětví energetiky). Podrobný přehled výsledků veřejné konzultace je představen v příloze 2 posouzení dopadů tohoto návrhu.

Dne 1. června 2021 uskutečnil výkonný místopředseda Timmermans a komisař Schmit slyšení sociálních partnerů za účelem diskuse o hospodářské a sociální dimenzi balíčku „Fit for 55“. Sociální partneři podpořili cíl snížení emisí o 55 % a seznámili účastníky se svými stanovisky k různým návrhům balíčku.

• Sběr a využití výsledků odborných konzultací

Podobně jako u ostatních návrhů a posouzení dopadů připojených k balíčku opatření „Fit for 55“ i u tohoto návrhu byl použit soubor nástrojů integrovaného modelování, který zahrnuje veškeré emise skleníkových plynů z hospodářství EU. Tyto nástroje se používají k vytvoření základních scénářů odrážejících balíčky vnitřně konzistentních politik, které jsou ve shodě se zvýšenými cíli v oblasti klimatu do roku 2030 a staví na scénářích připravených pro plán pro dosažení cíle v oblasti klimatu do roku 2030. Tyto scénáře se zakládají na aktualizovaném referenčním scénáři pro rok 2020 (REF 2020)¹⁹, který je projekcí vývoje energetických systémů a emisí skleníkových plynů v EU a členských státech ve stávajícím politickém rámci²⁰, jenž zahrnuje dopady pandemie COVID-19. Scénáře byly vypracovány na základě smlouvy s výzkumnou laboratoří E3M lab, Národní technickou univerzitou v Aténách, institutem IIASA a centrem EuroCare, ve spolupráci s odborníky z členských států v rámci expertní skupiny pro referenční scénář. Podrobné výsledky modelování budou uveřejněny společně s právními návrhy.

¹⁸ Zpětná vazba je k dispozici na internetové stránce Evropské komise „Podělte se o svůj názor“, v části „Vnitrostátní cíle snižování emisí (nařízení o sdílení úsilí) – přezkum na základě plánu cílů v oblasti klimatu do roku 2030“ a je dostupná pod tímto odkazem: [zpětná vazba k počátečnímu posouzení dopadů](#).

¹⁹ Prognózy vývoje do roku 2050 v oblasti energetiky, dopravy a emisí skleníkových plynů založené na modelování, které vycházejí z konzistentního souboru předpokladů v rámci celé EU, členských států a unijních politik, specifických charakteristik členských států a které vycházejí z konzultací s odborníky z členských států.

²⁰ „Stávající politický rámec“ zahrnuje iniciativy EU přijaté do konce roku 2019 a vnitrostátní cíle, politiky a opatření, které jsou stanoveny v konečných vnitrostátních plánech v oblasti energetiky a klimatu.

Hlavní modelovací soubor, použitý k vytvoření scénářů představených v tomto posouzení dopadů, byl úspěšně použit při posouzení politiky Komise v oblasti energetiky a klimatu. Konkrétně se jednalo o přípravu návrhů Komise ohledně plánu pro dosažení cíle v oblasti klimatu²¹, analýzu zvýšeného cíle zmírňování změny klimatu do roku 2030, dlouhodobou strategii²² a tvorbu rámce energetické a klimatické politiky EU v období 2020–2030.

Hlavními součástmi modelovacího rámce pro projekce v oblasti energetiky, dopravy a emisí CO₂ jsou dva modely: i) model PRIMES²³ (Price-Induced Market Equilibrium System) a ii) model PRIMES-TREMOVE (dopravní model). Informační a simulační model pro skleníkové plyny a znečištění ovzduší (GAINS) se používá pro projekce emisí skleníkových plynů jiných než CO₂, model řízení globální biosféry (GLOBIOM-G4M) pro projekce emisí z využívání půdy, změn ve využívání půdy a lesnictví a pohlcování a globální model zemědělského odvětví ve více zemích (CAPRI) se používá u projekcí zemědělských činností.

Kromě toho se návrh opírá o: i) údaje o emisích a zkušenosti z provádění evropských systémů monitorování, podávání zpráv a ověřování; ii) důkazy shromážděné v rámci posouzení dopadů pro návrh nařízení o „sdílení úsilí“ z roku 2016; iii) dřívější studie související se silniční dopravou a budovami z hlediska emisí skleníkových plynů.

Na základě REF 2020 byl vytvořen soubor „základních“ scénářů politiky. Jsou koncipovány tak, aby představovaly 55% snížení čistých emisí skleníkových plynů prostřednictvím balíčků opatření, které jsou konzistentní s politickými možnostmi prostudovanými v rámci různých posouzení dopadů. Tyto základní politické scénáře jsou doplněny variantami specifickými pro jednotlivé politiky a dodatečnými analýzami, popsány v posouzení dopadů pro tento návrh i souvisejících posouzeních dopadů balíčku opatření „Fit for 55“.

• Posouzení dopadů

Posouzení dopadů pro různé iniciativy balíčku opatření „Fit for 55“ se zakládají na scénářích integrovaného modelování, které odráží interakci různých politických nástrojů s hospodářskými subjekty s cílem zajistit doplňkovost, soudržnost a efektivnost při dosahování cílů v oblasti klimatu pro roky 2030 a 2050 (viz oddíl výše).

Posouzení dopadů, které je průvodním dokumentem k tomuto návrhu, doplňuje analýzu provedenou v rámci posouzení dopadů v roce 2020 v souvislosti s plánem pro dosažení cíle v oblasti klimatu do roku 2030. Tím byl vytvořen analytický základ pro stanovení cíle snížit čisté emise skleníkových plynů do roku 2030 alespoň o 55 % ve srovnání s rokem 1990 a dosáhnout klimatické neutrality do roku 2050.

Výbor pro kontrolu regulace vydal kladné stanovisko dne 19. dubna 2021 s doporučeními pro zlepšení. Posouzení dopadů bylo odpovídajícím způsobem změněno. Hlavní změny se týkají těchto bodů:

- lepší popis problému pro dostatečnou identifikaci nedostatků stávajícího nařízení o „sdílení úsilí“,
- soulad s ostatními propojenými iniciativami, především s revizí směrnice ETS a nařízení LULUCF a evropským právním rámcem pro klima,
- prokázání proporcionality zachování oblasti působnosti nařízení o „sdílení úsilí“ pro odvětví, na něž se bude vztahovat nové nařízení o systému ETS,
- lepší a jasnější rozdělení úsilí mezi jednotlivými členskými státy,

²¹ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:52020SC0176>

²² https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/docs/pages/com_2018_733_analysis_in_support_en_0.pdf

²³ Více informací a modelová dokumentace: <https://e3modelling.com/modelling-tools/primes/>.

- lepší určení toho, kdo bude dotčen a jakým způsobem, nákladů a přínosů upřednostňované možnosti a podrobné přehledy skupin zúčastněných stran.

• Možnosti politiky

V posouzení dopadů jsou analyzovány tři hlavní možnosti politiky:

1. rozšíření systému ETS na některá odvětví, která jsou v současné době zahrnuta do oblasti působnosti nařízení o „sdílení úsilí“ (tj. budovy a silniční doprava), a současné zachování těchto odvětví také pod nařízením o „sdílení úsilí“;
2. přesunutí určitých odvětví do systému ETS (tj. budov a silniční dopravy) a následné omezení oblasti působnosti nařízení o „sdílení úsilí“;
3. přesunutí určitých odvětví do systému ETS (veškeré spalování fosilních paliv) a postupné ukončení nařízení o „sdílení úsilí“ sloučením emisí ze zemědělství zahrnutých do nařízení o „sdílení úsilí“, které nesouvisí s energií, s odvětvími zahrnutými do nařízení o LULUCF (do tzv. odvětví využívání půdy) a začlenění zbývajících odvětví do příslušných nástrojů politik v oblasti klimatu a zvláštního nového nařízení (bude-li potřebné), které by se týkalo všech odvětví mimo systém ETS, na něž se v současné době vztahuje oblast působnosti nařízení o „sdílení úsilí“.

V rámci možností 1 a 2 se posouzení dopadů zaměřuje také na přiměřenou úroveň zvýšení cílů snižování emisí, konkrétně na to, zda má být zvýšení důrazné nebo mírné, rozdělení úsilí mezi členské státy a jejich příspěvek ke kolektivním cílům, výchozí situaci trajektorií ročních přidělů a fungování možností flexibility ETS a LULUCF.

Směrnice o systému ETS, nařízení o „sdílení úsilí“ a nařízení o LULUCF doposud společně pokrývaly emise skleníkových plynů různých částí hospodářství, přičemž každé z nich vymezovalo příspěvek zahrnutých odvětví k dosažení celkového cíle. Z rozšíření stanovení ceny uhlíku, které představuje důležitý nástroj boje proti emisím skleníkových plynů, na nové sektory vyplývají zvláštní otázky.

Vytvoření nového systému obchodování s emisemi pro silniční dopravu a budovy oprávnilo úvahy o oblasti působnosti samotného nařízení o „sdílení úsilí“ z hlediska efektivnosti, nákladové úspornosti a spravedlnosti tohoto nástroje i o struktuře politiky v oblasti klimatu jako celku. Podobně by oblast působnosti nařízení o „sdílení úsilí“ mohla ovlivnit změna oblasti působnosti nařízení o LULUCF směrem k nástroji pro využívání půdy. Avšak návrh týkající se LULUCF plánuje vnitrostátní cíle pro odvětví využívání půdy pouze po roce 2030, a proto nemá vliv na návrh nařízení o „sdílení úsilí“, jehož časové rozpětí je omezeno do roku 2030. Kromě toho byly v rámci posouzení dopadů zváženy a posouzeny různé možnosti oblasti působnosti nařízení o „sdílení úsilí“, konkrétně to, zda by zahrnutí nebo nezahrnutí odvětví do nařízení o „sdílení úsilí“ a zároveň do obchodování s emisemi a/nebo nástroje pro využívání půdy ovlivnilo dosažení celkového cíle EU do roku 2030.

Použití obchodování s emisemi u odvětví, jako jsou budovy a silniční doprava, by pokrylo přibližně polovinu emisí stávajícího nařízení o „sdílení úsilí“. Podobně jako u stávajícího systému ETS by takový systém začlenil cenu CO₂ do hospodářského a finančního rozhodování a představoval by důležitý nástroj stimulace nákladově efektivních opatření ze strany podniků a zákazníků těchto odvětví ve všech členských státech. Zároveň by cena uhlíku sama o sobě nezajistila účinné provedení potřebné transformace v dotčených odvětvích. Dle závěrů plánu pro dosažení cíle v oblasti klimatu do roku 2030 existuje zřetelná potřeba doplňkových a cílených politik. Tyto politiky mohou koordinovaně reagovat na tržní selhání a rozdělit pobídky, zrychlit technologickou změnu a vybudovat požadovanou infrastrukturu (např. pro renovaci budov, elektrifikaci a vodíkovou technologii pro průmysl).

Bylo by tudíž předčasné ponechat cílené snížení emisí z budov a silniční dopravy výlučně na systému obchodování s emisemi. Taková možnost si zaslouží důkladné zvážení během příští revize nařízení o „sdílení úsilí“, která se bude opírat o poznatky získané z fungování obchodování s emisemi v těchto dvou odvětvích.

Upřednostňovanou možností je zvýšit ambici v nařízení o „sdílení úsilí“ v souladu s nákladově efektivními projekcemi pro dosažení celkového cíle v oblasti klimatu do roku 2030 stanoveného v plánu pro dosažení cíle v oblasti klimatu do roku 2030. Rozšíření obchodování s emisemi na nová odvětví – silniční dopravu a budovy – a zároveň jejich zachování v oblasti působnosti nařízení o „sdílení úsilí“ je chápáno jako příspěvek k dosažení cíle nařízení o „sdílení úsilí“, nikoliv jako nahrazení nařízení.

Zvýšení vnitrostátních cílů v rámci nařízení o „sdílení úsilí“ si vyžaduje opětovné zvážení spravedlnosti a nákladové efektivnosti v rámci nástroje. Pokud se jedná o spravedlnost, posouzení dospělo k závěru, že je nadále vhodné aktualizovat přístup ke stanovení cílů na základě HDP na obyvatele a zároveň provést omezený počet cílených oprav v zájmu řešení otázek nákladové efektivnosti. Celkově tento postup povede ke sblížení emisí na obyvatele v uvedených odvětvích v rámci celé EU.

Předpokládá se, že v zájmu zajištění maximální nákladové efektivnosti při naplňování ambicióznějších cílů se využijí všechny stávající možnosti flexibility zohledněné v cíli 40% snížení emisí v EU pro oblast nařízení o „sdílení úsilí“. Nástroje flexibility se pokládají za vhodné k zajištění širší nákladové efektivnosti celkové politiky jak z hlediska oblasti působnosti, tak z hlediska fungování.

Bude potřeba stanovit nové závazné vnitrostátní limity na období 2023–2030, vyjádřené v ročních emisních přidělech, které postupně povedou k cíli jednotlivých členských států do roku 2030. Emisní přiděly na roky 2023, 2024 a 2025 se vypočítají na základě údajů o emisích skleníkových plynů za roky 2005 a 2016–2018 po revizi ze strany Komise v souladu s čl. 4 odst. 3 nařízení o „sdílení úsilí“. V zájmu větší přesnosti bude výpočet ročních emisních přidělů na roky 2026–2030 založen na průměru emisí skleníkových plynů jednotlivých členských států během let 2021, 2022 a 2023 v návaznosti na souhrnný přezkum vnitrostátních inventurních údajů, který má Komise uskutečnit v roce 2025.

Navíc v roce 2027 má Komise provést souhrnný přezkum vnitrostátních inventurních údajů za účelem souladu s nařízením o „sdílení úsilí“, jak je stanoveno v článku 38 nařízení o správě. Komise určí oblast působnosti těchto dvou souhrnných přezkumů prostřednictvím prováděcích aktů, aby se vyhnula zbytečné duplicitě úkolů.

V evropském právním rámci pro klima se předpokládá, že pro zajištění dostatečného zmírňujícího úsilí až do roku 2030 dojde k omezení příspěvku čistých pohlcení k cíli alespoň 55% snížení čistých emisí skleníkových plynů v roce 2030 na 225 milionů tun ekvivalentu CO₂. Tímto ustanovením evropského právního rámce pro klima není dotčena revize právních předpisů Unie. Navrhovaným zvýšením cílů v nařízení o LULUCF společně s rozdělením stávajících možností flexibility LULUCF pro použití v jednotlivých pětiletých obdobích souladu se snižuje pravděpodobnost, že nebudou splněny požadavky právního rámce pro klima. Povolení přesunu možností flexibility z odvětví patřících pod nařízení o „sdílení úsilí“ do odvětví LULUCF a omezení flexibility v opačném směru je výhodné, neboť umožní členským státům účinné plnění individuálních povinností.

Navrhuje se zřízení nového mechanismu v podobě dodatečné rezervy. Členské státy se mohou rozhodnout, že tuto možnost nevyužijí. Rezervu by bylo možné využít pouze tehdy, když budou splněny požadavky právního rámce pro klima, a to na účel dosažení vnitrostátního souladu s cíli nařízení o „sdílení úsilí“. Využití rezervy by mělo podobu přesunutí

nevyužitých kreditů LULUCF²⁴ na konci druhého období souladu potřebným členským státům. Použití rezervy bude záviset na překročení cílů v odvětví LULUCF.

• Účelnost právních předpisů a zjednodušení

V souladu se závazkem Komise ke zlepšování právní úpravy byl tento návrh vypracován inkluzivním způsobem na základě principů transparentnosti a neustálého zapojování zúčastněných stran.

V nařízení o „sdílení úsilí“ jsou stanoveny cíle snížení emisí pro členské státy na vnitrostátní úrovni. Je tedy na členských státech, aby rozhodly o způsobu dosažení stanovených cílů (z důvodu subsidiarity). Tento návrh sice reviduje cíle, jichž mají jednotlivé členské státy dosáhnout do roku 2030, avšak neznamená další administrativní zátěž pro vnitrostátní správní orgány, které jsou hlavními subjekty v této souvislosti a na které se zaměřuje nařízení o „sdílení úsilí“.

• Základní práva

Návrh dodržuje základní práva a zásady uznávané zejména Listinou základních práv Evropské unie²⁵. Zejména přispívá k cíli vysoké úrovně ochrany životního prostředí v souladu se zásadou udržitelného rozvoje, jak je stanoveno v článku 37 Listiny základních práv Evropské unie.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Dobré provedení návrhu, kterým se mění nařízení o „sdílení úsilí“, bude mít zásadní význam pro dosažení cílů nařízení a cílů stanovených v evropském právním rámci pro klima. Zvýšení cílů v nařízení o „sdílení úsilí“ si vyžádá dodatečná opatření na vnitrostátní úrovni a členské státy budou muset zrevidovat a provést přísnější strategie opatření v oblasti klimatu. Proto je potřeba přijmout v průběhu pěti let (2023–2027) opatření na podporu budování kapacit umožňujících členským státům přizpůsobit se náročnějšímu rámci. Celkové odhadované náklady na podpůrná opatření dosahují 1 750 000 EUR.

Návrh také reviduje možnosti flexibility LULUCF stanovené v článku 7 nařízení o „sdílení úsilí“ a vytváří novou dobrovolnou rezervu na pomoc členským státům při dosahování individuálních cílů, která jim umožní využít nevyužitá čistá pohlčení vytvořená v období 2026–2030, avšak pod podmínkou, že v roce 2030 bude dosaženo cíle Unie snížit emise o 55 %, přičemž maximální příspěvek čistých pohlčení bude stanoven na 225 milionů tun ekvivalentu CO₂ dle požadavků evropského právního rámce pro klima. Tyto změny si vyžádají úpravy unijního registru, které bude potřeba provést za pomoci externího smluvního dodavatele, s odhadovanými náklady 600 000 EUR.

Uvedené úkoly si také vyžádají zvýšení kapacity útvarů Komise, které budou potřebovat tři nová pracovní místa AD a poskytnou také podporu při spolurozhodování. Podrobné informace o důsledcích návrhu pro rozpočet EU jsou uvedeny v příloženém legislativním finančním výkazu.

Vývoj informační technologie a možnosti zadávání zakázek budou předmětem předběžného schválení Výborem Evropské komise pro informační technologie a kybernetickou bezpečnost.

²⁴ Nepoužitá čistá pohlčení jsou taková pohlčení, která nebyla využita ve stávajících možnostech flexibility LULUCF podle článku 7 nařízení o „sdílení úsilí“ a nejsou využita v nově navržené bezpečnostní rezervě LULUCF.

²⁵ COM(2019) 640 final.

5. OSTATNÍ PRVKY

• Plány provádění a způsob monitorování, hodnocení a podávání zpráv

Základními prostředky zajištění pokroku při plnění dlouhodobých závazků EU týkajících se snižování emisí je transparentní a pravidelné podávání zpráv o povinnostech členských států, doplněné rozsáhlými kontrolami souladu s předpisy. Iniciativa zachovává mechanismus k zajištění souladu stanovený v nařízení o „sdílení úsilí“ a nadále se opírá o rámec důsledného monitorování, podávání zpráv a ověřování stanovený v nařízení o správě. Ve svém pravidelném posouzení pokroku využije Komise mimo jiné informace předložené a oznámené členskými státy podle výše uvedeného nařízení. To se týká informací o emisích skleníkových plynů, politikách a opatřeních, odhadech a adaptaci. Komise tyto informace využije rovněž pro přezkumy provádění právních předpisů v oblasti životního prostředí a monitorování akčních programů pro životní prostředí. Informace získané od členských států mohou být doplněny systematickým pozorováním ovzduší formou průzkumných pozorování na místě i na dálku, jaká poskytuje například program Copernicus.

Účinnost návrhu při dosahování revidovaných cílů do roku 2030 závisí na schopnosti členských států upravit své plány a strategie tak, aby aktivněji reagovaly na výzvu změny klimatu. Komise v této souvislosti přijme opatření na budování kapacit na pomoc úsilí členských států o začlenění revidovaných cílů do vnitrostátních klimatických plánů a strategií včetně vnitrostátních plánů v oblasti energetiky a klimatu.

Tato iniciativa rovněž zachovává ustanovení o přezkumu a vyžaduje od Komise předložení zprávy o provádění nařízení Evropskému parlamentu a Radě do šesti měsíců od jednotlivých globálních hodnocení schválených v článku 14 Pařížské dohody. První globální hodnocení se uskuteční v roce 2023 a poté se bude opakovat každých pět let.

Nařízení o „sdílení úsilí“, jeho relevantnost jako regulačního nástroje a jeho oblast působnosti budou dále přezkoumány pro účely přípravy rámce politiky v oblasti klimatu a energetiky po roce 2030, přičemž se zohlední interakce mezi různými nástroji, především rozšíření obchodování s emisemi na nová odvětví a nařízení o pilíři využívání zemědělské půdy a lesnictví.

• Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu

Článek 1

Tento článek obsahuje všechny navržené změny nařízení o „sdílení úsilí“, konkrétně:

- 1) **Článek 1 týkající se předmětu:** aktualizovat odkaz na cíl snížení emisí v nařízení o „sdílení úsilí“ na úrovni EU.
- 2) **Článek 2 týkající se oblasti působnosti:** upravit způsob vymezení oblasti působnosti se zřetelem k navrhovanému začlenění námořní dopravy do přílohy I směrnice 2003/87/ES.
- 3) **Článek 4 odst. 2 a 3 týkající se ročních úrovní emisí na období 2021–2030:** aktualizovat rámec, podle kterého Komise stanoví nové roční úrovně emisí pro členské státy v období 2023–2030. Nový rámec zahrnuje aktualizaci vnitrostátních ročních emisních přidělů s využitím nových údajů, které budou k dispozici až v roce 2025. Vzhledem k nejistotě spojené se střednědobými dopady pandemie COVID-19 na hospodářství a rychlostí obnovy umožní přezkum v roce 2025 upravit roční emisní přiděly pro období 2026–2030 s cílem zajistit, aby nebyly příliš mírné ani příliš přísné.

- 4) **Článek 6, nový odstavec 3a týkající se flexibility systému obchodování s emisemi v EU:** stanovení lhůty, do které má Malta uvést, zda hodlá využít zvýšenou flexibilitu systému ETS. Tato nová lhůta je nutná vzhledem k tomu, že Malta bude mít z důvodu specifík svého hospodářství přístup ke zvýšené flexibilitě v rámci systému ETS prostřednictvím změny přílohy II nařízení o „sdílení úsilí“.
- 5) **Článek 7 týkající se využití pohlcení z LULUCF:** rozdělit využití flexibility LULUCF na dvě pětiletá období a každé období omezit stropem odpovídajícím polovině celkové částky a odstranit odstavec 2 vzhledem k tomu, že dojde k předpokládané změně názvu přílohy III prostřednictvím změny nařízení o „sdílení úsilí“ dle tohoto návrhu (viz bod 9 níže).
- 6) **Přidat nový článek (článek 11a):** kterým se stanoví dobrovolná dodatečná rezerva (vytvořená z nevyužitých kreditů LULUCF na konci druhého období souladu); tuto rezervu členské státy použijí pro dosažení souladu se svým cílem na rok 2030 dle nařízení o „sdílení úsilí“, pod podmínkou dosažení cíle snížení o 55 % na úrovni EU s maximálním příspěvkem 225 milionů tun ekvivalentu CO₂ čistých pohlcení v souladu s evropským právním rámcem pro klima. Tato dodatečná flexibilita usnadní dosažení souladu těm členským státům, které by mohly mít těžkosti se zvládáním přísnějších vnitrostátních cílů jak v odvětvích nařízení o „sdílení úsilí“, tak v odvětvích LULUCF, a to pouze ke konci období.
- 7) **Příloha I týkající se snížení emisí skleníkových plynů členskými státy:** uvést nové cíle snížení emisí skleníkových plynů členskými státy do roku 2030 oproti jejich úrovním z roku 2005 pro odvětví zahrnutá do oblasti působnosti nařízení o „sdílení úsilí“.
- 8) **Příloha II týkající se flexibility systému ETS:** zvýšit limit flexibility systému ETS pro Maltu z 2 % na 7 %.
- 9) **Příloha III:** změnit její název v souladu s novým zněním článku 7.

Návrh

NARÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterým se mění nařízení (EU) 2018/842 o závazném každoročním snižování emisí skleníkových plynů členskými státy v období 2021–2030 přispívajícím k opatřením v oblasti klimatu za účelem splnění závazků podle Pařížské dohody

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 192 odst. 1 této smlouvy,
s ohledem na návrh Evropské komise,
po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,
s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru²⁶,
s ohledem na stanovisko Výboru regionů²⁷,
v souladu s řádným legislativním postupem,
vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Pařížská dohoda, přijatá v prosinci 2015 v rámci Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu (UNFCCC), vstoupila v platnost v listopadu 2016 (dále jen „Pařížská dohoda“). Její smluvní strany se dohodly, že udrží nárůst průměrné globální teploty na úrovni výrazně nižší než 2 °C ve srovnání s úrovní před industrializací a že budou usilovat o omezení tohoto nárůstu na 1,5 °C oproti období před industrializací.
- (2) Unie ještě před vstupem Pařížské dohody v platnost stanovila regulační rámec pro dosažení cíle snížení emisí skleníkových plynů alespoň o 40 % do roku 2030, který v roce 2014 schválila Evropská rada. Mezi právní předpisy prováděné za účelem dosažení tohoto cíle patří mimo jiné směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES²⁸ (o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů v Unii), nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/841²⁹ (které členským státům ukládá, aby dosáhly rovnováhy mezi emisemi skleníkových plynů a jejich pohlcováním v důsledku využívání půdy, změn ve využívání půdy

²⁶ Úř. věst. C , , s. .

²⁷ Úř. věst. C , , s. .

²⁸ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů v Unii a o změně směrnice Rady 96/61/ES (Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32).

²⁹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/841 ze dne 30. května 2018 o zahrnutí emisí skleníkových plynů a jejich pohlcování v důsledku využívání půdy, změn ve využívání půdy a lesnictví do rámce politiky v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030 a o změně nařízení (EU) č. 525/2013 a rozhodnutí č. 529/2013/EU (Úř. věst. L 156, 19.6.2018, s. 1).

a lesnictví) a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/842³⁰, které stanoví vnitrostátní cíle pro snižování emisí skleníkových plynů do roku 2030 v odvětvích mimo oblasti působnosti směrnice 2003/87/ES i nařízení 2018/841.

- (3) V Zelené dohodě pro Evropu³¹ se spojuje komplexní soubor vzájemně se posilujících opatření a iniciativ zaměřených na dosažení klimatické neutrality v Unii do roku 2050 a stanovuje nová strategie růstu, jejímž cílem je transformovat Unii na spravedlivou a prosperující společnost s moderní a konkurenceschopnou ekonomikou efektivně využívající zdroje, ve které nebude mít hospodářský růst vazbu na využívání zdrojů. Dalším jejím cílem je chránit, zachovávat a posilovat přírodní kapitál Unie a chránit zdraví a blahobyt občanů před environmentálními riziky a dopady. Tato transformace zároveň různým způsobem ovlivňuje ženy a muže a dopadá zvláště na některé znevýhodněné skupiny, jako jsou senioři, osoby se zdravotním postižením a osoby s menšinovým rasovým nebo etnickým původem. Transformace tedy musí být spravedlivá a inkluzivní a nikdo při ní nesmí zůstat opomenut.
- (4) V nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1119³² („evropský právní rámec pro klima“) Unie začlenila do právních předpisů cíl klimatické neutrality celého hospodářství do roku 2050. Tímto nařízením se rovněž stanoví závazný cíl Unie dosáhnout do roku 2030 alespoň 55% domácího snížení čistých emisí skleníkových plynů (emisí po odečtení pohlcení) ve srovnání s úrovními v roce 1990.
- (5) V zájmu splnění těchto závazků, jakož i dosažení příspěvků Unie v rámci Pařížské dohody³³ přijatých na základě úmluvy UNFCCC, je potřeba upravit regulační rámec Unie pro dosažení cíle snížení emisí skleníkových plynů.
- (6) V nařízení (EU) 2018/842 se stanoví povinnosti členských států, pokud jde o jejich minimální příspěvky v období 2021–2030 ke splnění současného cíle Unie snížit do roku 2030 v odvětvích uvedených v článku 2 dotčeného nařízení emise skleníkových plynů o 30 % oproti úrovním z roku 2005. Rovněž se v něm stanoví pravidla pro určování ročních emisních přidělů a pro hodnocení pokroku členských států při dosahování jejich minimálních příspěvků.
- (7) Zatímco se obchodování s emisemi bude vztahovat také na emise skleníkových plynů ze silniční a námořní dopravy, jakož i z budov, oblast působnosti nařízení (EU) 2018/842 zůstane zachována. Nařízení (EU) 2018/842 se tedy bude nadále uplatňovat na emise skleníkových plynů z vnitrostátních plaveb, avšak nikoliv na emise z mezinárodních plaveb. Emise skleníkových plynů členských států v oblasti působnosti nařízení (EU) 2018/842, které se mají zohledňovat při kontrolách souladu, se budou nadále určovat po dokončení přezkumů inventur v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1999³⁴.

³⁰ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/842 ze dne 30. května 2018 o závazném každoročním snižování emisí skleníkových plynů členskými státy v období 2021–2030 přispívajícím k opatřením v oblasti klimatu za účelem splnění závazků podle Pařížské dohody a o změně nařízení (EU) č. 525/2013 (Úř. věst. L 156, 19.6.2018, s. 26).

³¹ Sdělení Komise – Zelená dohoda pro Evropu, COM(2019) 640 final ze dne 11. prosince 2019.

³² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1119 ze dne 30. června 2021, kterým se stanoví rámec pro dosažení klimatické neutrality a mění nařízení (ES) č. 401/2009 a nařízení (EU) 2018/1999 („evropský právní rámec pro klima“) (Úř. věst. L 243, 9.7.2021, s. 1).

³³ Pařížská dohoda (Úř. věst. L 282, 19.10.2016, s. 4).

³⁴ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1999 ze dne 11. prosince 2018 o správě energetické unie a opatření v oblasti klimatu, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 663/2009 a (ES) č. 715/2009, směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/22/ES, 98/70/ES,

- (8) Komise ve svém sdělení ze dne 17. září 2020³⁵ uvedla, že celkového zvýšeného cíle do roku 2030 lze dosáhnout pouze za přispění všech odvětví.
- (9) V závěrech Evropské rady ze dne 11. prosince 2020 se uvádí, že cíl pro rok 2030 bude Unie plnit kolektivně při zajištění maximální nákladové efektivity, na tomto úsilí se budou podílet všechny členské státy v duchu spravedlnosti a solidarity a aniž by byl kdokoli opomenut. Nového cíle pro rok 2030 musí být dosaženo způsobem, který zachová konkurenceschopnost Unie a zohlední rozdílné výchozí pozice členských států, jejich specifické vnitrostátní podmínky a potenciál pro snížení emisí, a to také v případě ostrovních členských států a ostrovů, i vynaložené úsilí.
- (10) V zájmu dosažení cíle snížení emisí skleníkových plynů o 55 % budou odvětví spadající pod nařízení (EU) 2018/842 muset postupně snižovat své emise, dokud v roce 2030 nedosáhnou snížení o 40 % ve srovnání s úrovněmi v roce 2005.
- (11) Za tímto účelem musí být cíl snížení emisí skleníkových plynů do roku 2030 zrevidován pro každý členský stát. Při revizi cíle snížení emisí skleníkových plynů je potřeba použít stejnou metodiku, jaká byla uplatněna při prvním přijetí nařízení (EU) 2018/842, v němž byly vnitrostátní příspěvky určeny po zvážení různých kapacit a možností nákladové efektivity v členských státech, aby tak bylo zajištěno spravedlivé a vyvážené sdílení úsilí. Snížení maximálních emisí skleníkových plynů v každém členském státě do roku 2030 by mělo být stanoveno ve vztahu k úrovni jeho přezkoumaných emisí skleníkových plynů v roce 2005, na něž se vztahuje toto nařízení, avšak s vyloučením ověřených emisí skleníkových plynů ze zařízení, která byla v provozu v roce 2005 a do systému EU obchodování s emisemi byla zahrnuta až po roce 2005.
- (12) V důsledku toho bude nutné stanovit nové závazné vnitrostátní limity platné od roku přijetí tohoto nařízení, vyjádřené v ročních emisních přidělech, které postupně povedou k dosažení cílů jednotlivých členských států do roku 2030, a zároveň zachovat v platnosti roční limity stanovené pro předcházející roky, jak je stanoveno v prováděcím rozhodnutí Komise (EU) 2020/2126³⁶.
- (13) Dopady pandemie COVID-19 na hospodářství Unie a úroveň jejich emisí zatím nelze úplně vyčíslit. Na druhé straně Unie zavádí doposud největší stimulační balíček, který rovněž bude mít vliv na úroveň emisí. Vzhledem k této nejistotě bude vhodné prozkoumat údaje o emisích v roce 2025 a, bude-li to nutné, opětovně upravit roční emisní přiděly.
- (14) Je tedy vhodné, aby se v roce 2025 aktualizovaly roční emisní přiděly na období 2026–2030. Tato aktualizace by měla vycházet z komplexního přezkumu vnitrostátních inventurních údajů provedeného Komisí s cílem určit průměrné emise skleníkových plynů jednotlivých členských států během let 2021, 2022 a 2023.
- (15) Podle nařízení (EU) 2018/842 lze zrušení omezeného množství emisních povolenek v systému Evropské unie pro obchodování s emisemi zohlednit pro účely dosažení souladu některých členských států podle nařízení (EU) 2018/842. Vzhledem ke

2009/31/ES, 2009/73/ES, 2010/31/EU, 2012/27/EU a 2013/30/EU, směrnice Rady 2009/119/ES a (EU) 2015/652 a zrušuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 525/2013 (Úř. věst. L 328, 21.12.2018, s. 1).

³⁵ COM(2020) 562 final.

³⁶ Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2020/2126 ze dne 16. prosince 2020, kterým se stanoví roční emisní přiděly členských států na období 2021–2030 podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/842 (Úř. věst. L 426, 17.12.2018, s. 58).

specifické struktury maltského hospodářství je vnitrostátní cíl snížení emisí tohoto členského státu založený na hrubém domácím produktu na obyvatele mnohem vyšší než jeho potenciál k nákladově efektivnímu snížení emisí. Proto je vhodné zvýšit přístup Malty k výše uvedené možnosti flexibility, aniž by byl ohrožen cíl snížení emisí Unie do roku 2030.

- (16) Kromě této možnosti flexibility lze v otázce souladu členských států s nařízením (EU) 2018/842 přihlídnout k omezenému množství čistých pohlcení a čistých emisí z využívání půdy, změn ve využívání půdy a lesnictví (LULUCF) (dále jen „flexibilita LULUCF“). V zájmu zajištění dostatečného úsilí o zmírnění dopadů změn klimatu do roku 2030 je vhodné omezit využívání flexibility LULUCF tak, že se rozdělí do dvou samostatných časových období, přičemž pro každé z nich bude stanovena mezní hodnota odpovídající polovině maximálního množství celkových čistých pohlcení dle přílohy III nařízení (EU) 2018/842. Rovněž je vhodné uvést název přílohy III do souladu se změnou nařízení (EU) 2018/841 provedenou nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2021/268 ze dne 28. října 2020³⁷. V důsledku toho již dále není potřeba, aby nařízení (EU) 2018/842 poskytovalo právní základ umožňující Komisi přijmout akty v přenesené pravomoci za účelem změny názvu přílohy III uvedeného nařízení. Proto by měl být zrušen čl. 7 odst. 2 nařízení (EU) 2018/842.
- (17) Při úvahách o zavedení posíleného mechanismu k zajištění souladu v nařízení (EU) 2018/841 k roku 2026 je vhodné zrušit odpočty emisí skleníkových plynů vytvořených jednotlivými členskými státy v období 2026–2030 v odvětví využívání půdy, které překračují jejich pohlcení. Ustanovení čl. 9 odst. 2 by tudíž mělo být odpovídajícím způsobem změněno.
- (18) Stanovení ambicióznějších cílů v rámci nařízení (EU) 2018/841 by vedlo ke snížení schopnosti členských států vytvářet čistá pohlcení, která lze využít pro dosažení souladu dle nařízení (EU) 2018/842. Navíc rozdělení využití flexibility LULUCF do dvou časových období dále omezí dostupnost čistých pohlcení pro účely dosažení souladu s nařízením (EU) 2018/842. V důsledku toho mohou některé členské státy čelit problémům při dosahování svých cílů vyplývajících z nařízení (EU) 2018/842, zatímco některé členské státy (stejně nebo jiné) mohou vytvářet čistá pohlcení, jež nebude možné využít pro dosažení souladu s nařízením (EU) 2018/842. Bude-li dosaženo cílů Unie stanovených v článku 3 nařízení (EU) 2021/1119, především pokud se jedná o maximální limit příspěvku čistých pohlcení, bude vhodné vytvořit nový dobrovolný mechanismus v podobě dodatečné rezervy, který pomůže členským státům při plnění povinností.
- (19) Nařízení (EU) 2018/842 by tudíž mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (ES) 2018/842 se mění takto:

- 1) V článku 1 se údaj „30 %“ nahrazuje údajem „40 %“.
- 2) V článku 2 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

³⁷ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2021/268 ze dne 28. října 2020, kterým se mění příloha IV nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/841, pokud jde o referenční úroveň pro lesy, které mají členské státy uplatňovat v období 2021–2025 (Úř. věst. L 60, 22.2.2021, s. 21).

„Toto nařízení se použije na emise skleníkových plynů z kategorií zdrojů IPCC energetika, průmyslové procesy a použití produktů, zemědělství a odpadů, jak jsou stanoveny podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1999*, s výjimkou emisí skleníkových plynů z činností uvedených v příloze I směrnice 2003/87/ES, jiných než je činnost „námořní doprava“.

* Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1999 ze dne 11. prosince 2018 o správě energetické unie a opatření v oblasti klimatu, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 663/2009 a (ES) č. 715/2009, směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/22/ES, 98/70/ES, 2009/31/ES, 2009/73/ES, 2010/31/EU, 2012/27/EU a 2013/30/EU, směrnice Rady 2009/119/ES a (EU) 2015/652 a zrušuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 525/2013 (Úř. věst. L 328, 21.12.2018, s. 1).“

3) V článku 4 se odstavce 2 a 3 nahrazují tímto:

„2. S výhradou možností flexibility podle článků 5, 6 a 7 tohoto nařízení a úpravy podle čl. 10 odst. 2 tohoto nařízení a s přihlédnutím k případným odpočtům vyplývajícím z použití článku 7 rozhodnutí č. 406/2009/ES každý členský stát zajistí, aby jeho emise skleníkových plynů:

a) nepřekročily v letech 2021 a 2022 mezní hodnotu stanovenou prostřednictvím lineární trajektorie začínající na průměrné hodnotě jeho emisí skleníkových plynů za roky 2016, 2017 a 2018, stanovené podle odstavce 3 tohoto článku, a končící v roce 2030 na mezní hodnotě určené pro daný členský stát v příloze I tohoto nařízení. Počátek lineární trajektorie členského státu se nachází buď na pěti dvanáctinách vzdálenosti mezi roky 2019 a 2020, nebo v roce 2020, podle toho, která z příslušných hodnot povede k nižšímu přidělu daného členského státu;

b) nepřekročily v letech 2023, 2024 a 2025 mezní hodnotu stanovenou prostřednictvím lineární trajektorie začínající v roce 2022 na hodnotě ročního emisního přidělu daného členského státu, stanoveného podle odstavce 3 tohoto článku pro daný rok, a končící v roce 2030 na mezní hodnotě určené pro daný členský stát ve sloupci 2 přílohy I tohoto nařízení;

c) nepřekročily v období 2026–2030 mezní hodnotu stanovenou prostřednictvím lineární trajektorie začínající v roce 2024 na průměrné hodnotě jeho emisí skleníkových plynů za roky 2021, 2022 a 2023, oznámené členským státem podle článku 26 nařízení (EU) 2018/1999, a končící v roce 2030 na mezní hodnotě určené pro daný členský stát ve sloupci 2 přílohy I tohoto nařízení.

3. Komise přijme prováděcí akty, v nichž stanoví roční emisní přiděly pro každý členský stát pro jednotlivé roky v období 2021–2030 vyjádřené v tunách ekvivalentu CO₂ v souladu s lineárními trajektoriemi stanovenými v odstavci 2.

Pro roky 2021 a 2022 stanoví roční emisní přiděly na základě souhrnného přezkumu posledních vnitrostátních inventurních údajů za roky 2005 a 2016–2018, které členské státy předložily podle článku 7 nařízení (EU) č. 525/2013, a uvede pro každý členský stát hodnotu emisí skleníkových plynů v roce 2005 použitou ke stanovení těchto ročních emisních přidělů.

Pro roky 2023, 2024 a 2025 stanoví roční emisní přiděly na základě hodnoty emisí skleníkových plynů jednotlivých členských států za rok 2005 uvedené podle druhého pododstavce a přezkoumaných hodnot vnitrostátních inventurních údajů za roky 2016, 2017 a 2018 uvedených v druhém pododstavci.

Pro roky 2026–2030 stanoví roční emisní přiděly na základě hodnoty emisí skleníkových plynů jednotlivých členských států za rok 2005 uvedené podle druhého

pododstavce a na základě souhrnného přezkumu nejnovějších vnitrostátních inventurních údajů za roky 2021, 2022 a 2023, které členské státy předložily podle článku 26 nařízení (EU) 2018/1999.“

- 4) V článku 6 se vkládá nový odstavec 3a, který zní:

„3a. Malta oznámí Komisi do 31. prosince 2023, zda hodlá využít pro dosažení souladu podle článku 9 omezený počet zrušených povolenek EU ETS uvedený v odstavci 1 až do výše procentního podílu stanoveného v příloze II pro každý rok období 2025–2030.“

- 5) Článek 7 se mění takto:

- a) název se nahrazuje tímto:

„Další využití čistých pohlčení z LULUCF“;

- b) odstavec 1 se mění takto:

- i) úvodní věta se nahrazuje tímto:

„Pokud emise skleníkových plynů určitého státu překročí jeho roční emisní přiděly pro daný rok, včetně jakýchkoli ročních emisních přidělů započtených podle čl. 5 odst. 3 tohoto nařízení, lze za účelem dosažení souladu podle článku 9 tohoto nařízení pro daný rok vzít v úvahu množství až do výše součtu celkových čistých pohlčení a celkových čistých emisí z kombinovaných kategorií započítávání využití půdy zahrnutých do oblasti působnosti nařízení (EU) 2018/841, za předpokladu, že:“;

- ii) písmeno a) se nahrazuje tímto:

„a) kumulativní množství započtené u tohoto členského státu za období 2021–2025 nepřekračuje maximální množství celkových čistých pohlčení stanovené pro daný členský stát v příloze III tohoto nařízení;

aa) kumulativní množství započtené u tohoto členského státu za období 2026–2030 nepřekračuje maximální množství celkových čistých pohlčení stanovené pro daný členský stát v příloze III tohoto nařízení;“

- iii) odstavec 2 se zrušuje.

- 6) V článku 9 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Pokud emise skleníkových plynů určitého členského státu v období 2021–2025 podle článku 4 nařízení (EU) 2018/841 překročily pohlčení stanovená podle článku 12 uvedeného nařízení, provede ústřední správce pro příslušné roky odpočet od ročních emisních přidělů tohoto členského státu odpovídající množství těchto nadměrných emisí skleníkových plynů v tunách ekvivalentu CO₂.“

- 7) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 11a

Dodatečná rezerva

1. Pokud Unie do roku 2030 sníží čisté emise skleníkových plynů alespoň o 55 % ve srovnání s úrovněmi z roku 1990 v souladu s článkem 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1119** a s přihlédnutím k maximální mezní hodnotě příspěvku čistých pohlčení, stanoví se dodatečná rezerva v registru Unie.

2. Členské státy, které se rozhodnou, že nebudou přispívat do dodatečné rezervy nebo z ní čerpat, oznámí své rozhodnutí Komisi nejpozději šest měsíců po vstupu tohoto nařízení v platnost.

3. Dodatečnou rezervu tvoří čistá pohlcení, která zúčastněné členské státy vytvořily v období 2026–2030 nad rámec příslušných cílů podle nařízení (EU) 2018/841, po odpočtu obou z těchto položek:

- a) možností flexibility využitých podle článků 11 až 13b nařízení (EU) 2018/841;
- b) množství zohledněného pro účely dosažení souladu podle článku 7 tohoto nařízení.

4. Je-li stanovena dodatečná rezerva podle odstavce 1, zúčastněný členský stát z ní může čerpat, pokud jsou splněny tyto podmínky:

- a) emise skleníkových plynů členského státu překračují jeho roční emisní přiděly v období 2026–2030;
- b) členský stát vyčerpal možnosti flexibility podle čl. 5 odst. 2 a 3;
- c) členský stát v plné míře využil čistá pohlcení v souladu s článkem 7, i když toto množství nedosáhlo úrovně stanovené v příloze III, a
- d) členský stát neuskutečnil žádné čisté převody jiným členským státům podle článku 5.

5. Pokud členský stát splnil podmínky uvedené v odstavci 4 tohoto článku, obdrží z dodatečné rezervy dodatečné množství až do výše svého deficitu, aby dosáhl souladu podle článku 9.

Pokud výsledné společné množství, které mají obdržet všechny členské státy splňující podmínky uvedené v odstavci 4 tohoto článku, přesáhne množství vyčleněné pro dodatečnou rezervu podle odstavce 3 tohoto článku, množství, jež mají obdržet jednotlivé členské státy, se přiměřeně sníží.

**** Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1119 ze dne 30. června 2021, kterým se stanoví rámec pro dosažení klimatické neutrality a mění nařízení (ES) č. 401/2009 a nařízení (EU) 2018/1999 („evropský právní rámec pro klima“) (Úř. věst. L 243, 9.7.2021, s. 1).“**

8) Příloha I nařízení (EU) 2018/842 se nahrazuje zněním uvedeným v příloze tohoto nařízení.

9) V příloze II se položka týkající se Malty nahrazuje tímto:

	Maximální procentní podíl emisí skleníkových plynů v roce 2005 stanovený podle čl. 4 odst. 3
„Malta	7 %“

10) Název přílohy III se nahrazuje tímto:

„CELKOVÁ ČISTÁ POHLCENÍ Z KATEGORIÍ VYUŽITÍ PŮDY SPADAJÍCÍ DO OBLASTI PŮSOBNOSTI NAŘÍZENÍ (EU) 2018/841, JEŽ MOHOU ČLENSKÉ STÁTY ZOHLEDNIT PRO ÚČELY SOULADU ZA OBDOBÍ 2021–2030 PODLE ČL. 7 ODST. 1 BODU A) TOHOTO NAŘÍZENÍ“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne

*Za Evropský parlament
předseda*

*Za Radu
předseda/předsedkyně*

LEGISLATIVNÍ FINANČNÍ VÝKAZ

Obsah

1.	RÁMEC NÁVRHU/PODNĚTU	23
1.1.	Název návrhu/podnětu	23
1.2.	Příslušné oblasti politik	23
1.3.	Návrh/podnět se týká:	23
1.4.	Cíle	23
1.4.1.	Obecné cíle	23
1.4.2.	Specifické cíle	23
1.4.3.	Očekávané výsledky a dopady	24
1.4.4.	Ukazatele výkonnosti	24
1.5.	Odůvodnění návrhu/podnětu	24
1.5.1.	Potřeby, které mají být uspokojeny v krátkodobém nebo dlouhodobém horizontu, včetně podrobného harmonogramu pro zahajovací fázi provádění podnětu	24
1.5.2.	Přidaná hodnota ze zapojení Unie (může být důsledkem různých faktorů, např. přínosů z koordinace, právní jistoty, vyšší účinnosti nebo doplňkovosti). Pro účely tohoto bodu se „přidanou hodnotou ze zapojení Unie“ rozumí hodnota plynoucí ze zásahu Unie, jež doplňuje hodnotu, která by jinak vznikla činností samotných členských států	24
1.5.3.	Závěry vyvozené z podobných zkušeností v minulosti	24
1.5.4.	Slučitelnost s víceletým finančním rámcem a možné synergie s dalšími vhodnými nástroji	25
1.5.5.	Posouzení různých dostupných možností financování, včetně prostoru pro přerozdělení prostředků	25
1.6.	Doba trvání a finanční dopad návrhu/podnětu	25
1.7.	Předpokládaný způsob řízení	25
2.	SPRÁVNÍ OPATŘENÍ	27
2.1.	Pravidla pro monitorování a podávání zpráv	27
2.2.	Systémy řízení a kontroly	27
2.2.1.	Odůvodnění navrhovaných způsobů řízení, mechanismů provádění financování, způsobů plateb a kontrolní strategie	27
2.2.2.	Informace o zjištěných rizicích a systémech vnitřní kontroly zřízených k jejich zmírnění	27
2.2.3.	Odhad a odůvodnění nákladové efektivity kontrol (poměr „náklady na kontroly ÷ hodnota souvisejících spravovaných finančních prostředků“) a posouzení očekávané míry rizika výskytu chyb (při platbě a při uzávěrce)	27
2.3.	Opatření k zamezení podvodů a nesrovnalostí	27
3.	ODHADOVANÝ FINANČNÍ DOPAD NÁVRHU/PODNĚTU	28

3.1.	Okruhy víceletého finančního rámce a dotčené výdajové rozpočtové položky	28
3.2.	Odhadovaný finanční dopad návrhu na prostředky	29
3.2.1.	Odhadovaný souhrnný dopad na operační prostředky	29
3.2.2.	Odhadovaný výstup financovaný z operačních prostředků	31
3.2.3.	Odhadovaný souhrnný dopad na správní prostředky	32
3.2.4.	Slučitelnost se stávajícím víceletým finančním rámcem	34
3.2.5.	Příspěvky třetích stran	34
3.3.	Odhadovaný dopad na příjmy	35

LEGISLATIVNÍ FINANČNÍ VÝKAZ

1. RÁMEC NÁVRHU/PODNĚTU

1.1. Název návrhu/podnětu

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (EU) 2018/842 o závazném každoročním snižování emisí skleníkových plynů členskými státy v období 2021–2030 přispívajícím k opatřením v oblasti klimatu za účelem splnění závazků podle Pařížské dohody

1.2. Příslušné oblasti politik

Opatření v oblasti klimatu
Okruh 3 Přírodní zdroje a životní prostředí
Hlava 9 – Životní prostředí a oblast klimatu

1.3. Návrh/podnět se týká:

- ☐ nové akce
- ☐ nové akce následující po pilotním projektu / přípravné akci³⁸
- ☒ prodloužení stávající akce
- ☐ sloučení jedné či více akcí v jinou/novou akci nebo přesměrování jedné či více akcí na jinou/novou akci

1.4. Cíle

1.4.1. Obecné cíle

Návrh je součástí balíčku v oblasti klimatu a energetiky „Fit for 55“ za účelem dosažení cíle domácího snížení emisí skleníkových plynů v EU do roku 2030 nákladově efektivním způsobem alespoň o 55 % ve srovnání s úrovněmi v roce 1990 a přispění k omezení globálního oteplování. Balíček vychází z povinnosti Komise, stanovené v článku 3 právního rámce pro klima, přezkoumat příslušné právní předpisy Unie s cílem umožnit dosažení výše uvedeného cíle.

V návrhu jsou přezkoumány a aktualizovány kolektivní a vnitrostátní cíle snižování emisí, kterých má být dosaženo v roce 2030 odvětvími zahrnutými do nařízení o „sdílení úsilí“ a odpovídajícím způsobem se upravuje jeho rámec a mechanismus flexibility.

1.4.2. Specifické cíle

Příspěvek k dosažení cíle alespoň 55% snížení čistých emisí skleníkových plynů do roku 2030 a k dosažení cíle klimatické neutrality do roku 2050 prostřednictvím sledování pokroku a kontrolou plnění povinností členských států v oblasti snižování emisí vyplývajících z návrhu s cílem dosáhnout 40% snížení emisí skleníkových plynů v odvětvích zahrnutých do nařízení o „sdílení úsilí“ v rámci celé EU ve srovnání s rokem 2005 takovým způsobem, který je spravedlivý, nákladově efektivní a zajišťuje ekologickou vyváženost.

³⁸

Uvedené v čl. 58 odst. 2 písm. a) nebo b) finančního nařízení.

1.4.3. *Očekávané výsledky a dopady*

Upřesněte účinky, které by návrh/podnět měl mít na příjemce / cílové skupiny.

Návrh zajistí dosažení 40% snížení emisí skleníkových plynů v odvětvích zahrnutých do rozsahu působnosti nařízení o „sdílení úsilí“ v celé EU do roku 2030 ve srovnání s úrovněmi v roce 2005.

Návrh stanoví vnitrostátní cíle nařízení o „sdílení úsilí“ zejména na základě HDP na obyvatele s cílem zajistit spravedlnost a nákladovou efektivnost rozdělení úsilí a zároveň prostřednictvím možností flexibility nákladově efektivní dosažení těchto cílů.

Návrh je určen členskými státy jako institucionálním subjektům. Navrhovaná politika se má provádět na vnitrostátní úrovni, a ovlivňuje tedy převážně vnitrostátní správní orgány členských států. Povaha a rozsah vnitrostátních opatření zvolených členskými státy k provádění politiky podmíní, kterých zúčastněných stran se návrh dotkne.

1.4.4. *Ukazatele výkonnosti*

Upřesněte ukazatele pro sledování pokroku a dosažených výsledků.

Ukazatel č. 1: Úroveň snížení emisí skleníkových plynů mimo systém ETS v EU.

Ukazatel č. 2: Úroveň snížení emisí v členských státech.

1.5. **Odůvodnění návrhu/podnětu**

1.5.1. *Potřeby, které mají být uspokojeny v krátkodobém nebo dlouhodobém horizontu, včetně podrobného harmonogramu pro zahajovací fázi provádění podnětu*

Členské státy dosáhnou svých vnitrostátních cílů snížení emisí v roce 2030. Mají provést politiky a opatření a přijmout nutná právní a správní ustanovení na vnitrostátní úrovni za účelem dosažení souladu s návrhem.

Komise připraví příslušná prováděcí opatření, včetně stanovení nových ročních emisních přidělů na roky 2023, 2024 a 2025, a to na základě souhrnného přezkumu inventurních údajů za roky 2026–2030.

1.5.2. *Přidaná hodnota ze zapojení Unie (může být důsledkem různých faktorů, např. přínosů z koordinace, právní jistoty, vyšší účinnosti nebo doplňkovosti). Pro účely tohoto bodu se „přidanou hodnotou ze zapojení Unie“ rozumí hodnota plynoucí ze zásahu Unie, jež doplňuje hodnotu, která by jinak vznikla činností samotných členských států.*

Změna klimatu představuje přeshraniční problém. Jelikož cíle navrhovaného opatření nemůže být uspokojivě dosaženo individuálně jednajícími členskými státy, je nutná koordinace opatření v oblasti klimatu na evropské úrovni, a dle možností na celosvětové úrovni, a opatření EU je odůvodněno zásadou subsidiarity. EU a její členské státy se společně podílejí na provádění Pařížské dohody. Společná opatření umožní EU řešit otázky rovnosti i účinnosti a zároveň dosáhnout ambiciózního cíle v oblasti životního prostředí. Pravomoci EU v oblasti změny klimatu potvrzují články 191 až 193 Smlouvy o fungování EU.

1.5.3. *Závěry vyvozené z podobných zkušeností v minulosti*

Provádění a fungování rámce pro sdílení úsilí (nejprve prostřednictvím rozhodnutí č. 406/2009/ES, na něž navazovalo nařízení o „sdílení úsilí“, které má být změněno

tímto návrhem) vedlo k tomu, že členské státy začaly aktivněji zvažovat nová opatření ke snížení emisí v příslušných odvětvích a hledat způsob, jak je nejlépe koncipovat.

Podle souhrnu vnitrostátních odhadů emisí skleníkových plynů se předpokládá, že se stávajícími vnitrostátními politikami a opatřeními klesnou v roce 2030 celkové emise v EU-27 o 30 %. V roce 2019 všechny členské státy připravily své konečné integrované vnitrostátní plány v oblasti energetiky a klimatu. Provedením opatření nebo ambicí plánovaných či uvedených v konečných návrzích integrovaných vnitrostátních plánů v oblasti energetiky a klimatu se podle odhadů dosáhne celkového snížení emisí skleníkových plynů v EU o 41 %, a dojde tedy k dosažení současného cíle snížení o alespoň 40 %.

Po opětovné úpravě a revizi nařízení o „sdílení úsilí“ se zvýší zapojení členských států do společného úsilí o zintenzivnění boje proti změně klimatu.

1.5.4. Slučitelnost s víceletým finančním rámcem a možné synergie s dalšími vhodnými nástroji

Návrhy jsou součástí balíčku „Fit for 55“, který představuje soubor vzájemně se posilujících podnětů rámce politiky v oblasti klimatu a energetiky, jenž umožní Unii snížit čisté emise skleníkových plynů do roku 2030 alespoň o 55 % ve srovnání s úrovněmi z roku 1990 v souladu s požadavky právního rámce pro klima.

Balíček „Fit for 55“ spolu s nástrojem Next Generation EU a víceletým finančním rámcem na období 2021–2027 pomohou uskutečnit zelenou i digitální transformaci, o něž Evropa usiluje. Iniciativa je také v souladu s politikami Unie v oblasti čistého a oběhového hospodářství, udržitelnou a inteligentní mobilitou, strategií „od zemědělce ke spotřebiteli“, strategií EU v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2030, nadcházejícím akčním plánem strategie nulového znečištění, jakož i postojem Unie na mezinárodním poli a její diplomacií týkající se Zelené dohody pro Evropu.

1.5.5. Posouzení různých dostupných možností financování, včetně prostoru pro přerozdělení prostředků

1.6. Doba trvání a finanční dopad návrhu/podnětu

☐ **Časově omezená doba trvání**

- ☐ s platností od [DD.MM.]RRRR do [DD.MM.]RRRR,
- ☐ finanční dopad od RRRR do RRRR u prostředků na závazky a od RRRR do RRRR u prostředků na platby.

☒ **Časově neomezená doba trvání**

1.7. Předpokládaný způsob řízení³⁹

☒ **Přímé řízení** Komisí

☒ prostřednictvím jejích útvarů, včetně jejích zaměstnanců v delegacích Unie,

☐ prostřednictvím výkonných agentur.

☐ **Sdílené řízení** s členskými státy

³⁹

Vysvětlení způsobů řízení spolu s odkazem na finanční nařízení jsou k dispozici na stránkách BudgWeb: <https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

☐ **Nepřímé řízení**, při kterém jsou úkoly souvisejícími s plněním rozpočtu pověřeny:

- ☐ třetí země nebo subjekty určené těmito zeměmi,
- ☐ mezinárodní organizace a jejich agentury (upřesněte),
- ☐ EIB a Evropský investiční fond,
- ☐ subjekty uvedené v člancích 70 a 71 finančního nařízení,
- ☐ veřejnoprávní subjekty,
- ☐ soukromoprávní subjekty pověřené výkonem veřejné služby v rozsahu, v jakém poskytují dostatečné finanční záruky,
- ☐ soukromoprávní subjekty členského státu pověřené uskutečňováním partnerství soukromého a veřejného sektoru a poskytující dostatečné finanční záruky,
- ☐ osoby pověřené prováděním specifických akcí v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky podle hlavy V Smlouvy o EU a určené v příslušném základním právním aktu.

Pokud vyberete více způsobů řízení, upřesněte je v části „Poznámky“.

Poznámky

Návrh navazuje na nařízení o „sdílení úsilí“ se stejnými povinnostmi týkajícími se monitorování a podávání zpráv pro členské státy a úkoly v oblasti řízení pro Komisi. Pokud jde o sledování pokroku členských států při plnění povinností vyplývajících z návrhu, Komisi bude nadále pomáhat Evropská agentura pro životní prostředí.

2. SPRÁVNÍ OPATŘENÍ

2.1. Pravidla pro monitorování a podávání zpráv

Upřesněte četnost a podmínky.

Soulad se bude opírat o stávající souhrnný rámec monitorování, podávání zpráv a ověřování stanovený částečně v nařízení o „sdílení úsilí“ a částečně v nařízení (EU) 2018/1999 (dále jen „nařízení o správě“) a jeho prováděcích ustanoveních.

S cílem zajistit, aby hodnocení souladu vycházelo z přesných údajů, bude Komise nadále provádět revize emisních inventur skleníkových plynů předkládaných členskými státy. Evropská agentura pro životní prostředí bude nadále koordinovat kontrolu transparentnosti, přesnosti, soudržnosti, srovnatelnosti a úplnosti poskytnutých informací.

2.2. Systémy řízení a kontroly

2.2.1. *Odůvodnění navrhovaných způsobů řízení, mechanismů provádění financování, způsobů plateb a kontrolní strategie*

Nevztahuje se na tento návrh – Návrhem se neprovádí finanční program, ale koncipuje dlouhodobá politika. Způsob řízení, mechanismy provádění financování, způsoby plateb a kontrolní strategie v souvislosti s mírami chybovosti se nepoužívají. Provádění tohoto návrhu si vyžádá přerozdělení lidských zdrojů v rámci Komise. Jsou zavedeny přiměřené postupy.

2.2.2. *Informace o zjištěných rizicích a systémech vnitřní kontroly zřízených k jejich zmírnění*

Členské státy, které nepodávají zprávy o svých ročních emisích skleníkových plynů nebo je neoznamují včas.

2.2.3. *Odhad a odůvodnění nákladové efektivnosti kontrol (poměr „náklady na kontroly ÷ hodnota souvisejících spravovaných finančních prostředků“) a posouzení očekávané míry rizika výskytu chyb (při platbě a při uzávěrce)*

Tato iniciativa nepřináší nové významné kontroly/rizika, které by nebyly pokryty stávajícím interním rámcem kontroly. Kromě uplatnění finančního nařízení se nepředpokládají žádná zvláštní opatření.

2.3. Opatření k zamezení podvodů a nesrovnalostí

Upřesněte stávající či předpokládaná preventivní a ochranná opatření, např. opatření uvedená ve strategii pro boj proti podvodům.

Sledování pokroku členských států při plnění jejich závazků vyplývajících z tohoto návrhu se opírá o stávající spolehlivý systém kontroly kvality a ověřování jejich ročních zpráv o emisích skleníkových plynů. Ten zajišťuje, že případné mezery nebo nesrovnalosti ohledně oznámených údajů o emisích jsou včas řešeny a opraveny pro účely kontroly souladu.

3. ODHADOVANÝ FINANČNÍ DOPAD NÁVRHU/PODNĚTU

3.1. Okruhy víceletého finančního rámce a dotčené výdajové rozpočtové položky

- Stávající rozpočtové položky

V pořadí okruhů víceletého finančního rámce a rozpočtových položek.

Okruh víceletého finančního rámce	Rozpočtová položka	Druh	Příspěvek			
	Číslo	RP/NRP [1]	zemí ESVO [2]	kandidátských zemí [3]	třetích zemí	ve smyslu čl. 21 odst. 2 písm. b) finančního nařízení
3	09 01 01 01	NRP	ANO	NE	NE	NE
3	09 02 03	RP	ANO	NE	NE	NE
7	20 01 02 01	NRP	NE	NE	NE	NE
7	20 02 06 01	NRP	NE	NE	NE	NE
7	20 02 06 02	NRP	NE	NE	NE	NE
7	20 02 06 03	NRP	NE	NE	NE	NE

- Nové rozpočtové položky, jejichž vytvoření se požaduje: Nevztahuje se na tento návrh.

3.2. Odhadovaný finanční dopad návrhu na prostředky

3.2.1. Odhadovaný souhrnný dopad na operační prostředky

- ☐ Návrh/podnět nevyžaduje využití operačních prostředků.
- ☒ Návrh/podnět vyžaduje využití operačních prostředků, jak je vysvětleno dále:

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

Okruh víceletého finančního rámce			3	„Přírodní zdroje a životní prostředí“				
GŘ: CLIMA			2023	2024	2025	2026	2027	CELKEM
Operační prostředky								
09 02 03	Závazky	(1)	1,750					1,750
	Platby	(2)		0,700	1,050			1,750
Prostředky správní povahy financované z rámce na zvláštní programy								
09 01 01 01		(3)			0,467	0,042	0,092	0,601
Prostředky na GŘ CLIMA CELKEM	Závazky	= 1+3	1,750		0,467	0,042	0,092	2,351
	Platby	= 2+3		0,700	1,517	0,042	0,092	2,351
Operační prostředky CELKEM	Závazky	(4)	1,750		0,467	0,042	0,092	2,351
	Platby	(5)		0,700	1,517	0,042	0,092	2,351
Prostředky správní povahy financované z rámce na zvláštní programy CELKEM		(6)						
Prostředky z OKRUHU 3 víceletého finančního rámce CELKEM	Závazky	= 4+6	1,750		0,467	0,042	0,092	2,351
	Platby	= 5+6		0,700	1,517	0,042	0,092	2,351

Okruh víceletého finančního rámce	7	„Správní výdaje“
-----------------------------------	---	------------------

Tento oddíl se vyplní pomocí „rozpočtových údajů správní povahy“, jež se nejprve uvedou v [příloze legislativního finančního výkazu](#) (příloha V interních pravidel), která se pro účely konzultace mezi útvary vloží do aplikace DECIDE.

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

		2023	2024	2025	2026	2027	CELKEM
GŘ: CLIMA							
Lidské zdroje		0,465	0,474	0,484	0,494	0,503	2,421
Ostatní správní výdaje		0,055	0,107	0,107	—	—	0,269
GŘ CLIMA CELKEM	Prostředky	0,520	0,581	0,591	0,494	0,503	2,689
Prostředky z OKRUHU 7 víceletého finančního rámce CELKEM	(Závazky celkem = platby celkem)	0,520	0,581	0,591	0,494	0,503	2,689

		2023	2024	2025	2026	2027	CELKEM
Prostředky z OKRUHŮ 1 až 7 víceletého finančního rámce CELKEM	Závazky	2,270	0,581	1,058	0,536	0,595	5,040
	Platby	0,520	1,281	2,108	0,536	0,595	5,040

3.2.2. Odhadovaný výstup financovaný z operačních prostředků

Prostředky na závazky v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

				2023	2024	2025	2026	2027	CELKEM						
Uveďte cíle a výstupy	rozpočtová položka	VÝSTUPY													
		Druh ⁴⁰	Průměrné náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady
Specifický cíl nařízení o „sdílení úsilí“ ⁴¹															
– úpravy registru Unie		Veřejné zakázky na služby			0,000		0,000		0,075		0,000		0,000		0,075
		QTM, externí (extra muros), vybavení			0,000		0,000		0,350		0,000		0,050		0,400
– rozšíření asistenční služby		Veřejné zakázky na služby			0,000		0,000		0,000		0,000		0,000		0,000
		QTM, externí (extra muros), vybavení			0,000		0,000		0,042		0,042		0,042		0,126
Mezisoučet za specifický cíl nařízení o „sdílení úsilí“					0,000		0,000		0,467		0,042		0,092		0,601
CELKEM					0,000		0,000		0,467		0,042		0,092		0,601

⁴⁰ Výstupy se rozumí produkty a služby, které mají být dodány (např. počet financovaných studentských výměn, počet vybudovaných kilometrů silnic atd.).

⁴¹ Popsané v bodě 1.4.2. „Specifické cíle...“.

3.2.3. Odhadovaný souhrnný dopad na správní prostředky

- ☐ Návrh/podnět nevyžaduje využití prostředků správní povahy.
- ☒ Návrh/podnět vyžaduje využití prostředků správní povahy, jak je vysvětleno dále:

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

	2023	2024	2025	2026	2027	CELKEM
OKRUH 7 víceletého finančního rámce						
Lidské zdroje	0,465	0,474	0,484	0,494	0,503	2,421
Ostatní správní výdaje	0,055	0,107	0,107	—	—	0,269
Mezisoučet za OKRUH 7 víceletého finančního rámce	0,520	0,581	0,591	0,494	0,503	2,689
Mimo OKRUH 7[1] víceletého finančního rámce						
Lidské zdroje	—	—	—	—	—	—
Ostatní výdaje správní povahy	—	—	—	—	—	—
Mezisoučet mimo OKRUH 7 víceletého finančního rámce	—	—	—	—	—	—
CELKEM	0,520	0,581	0,591	0,494	0,503	2,689

Potřebné prostředky na oblast lidských zdrojů a na ostatní výdaje správní povahy budou pokryty z prostředků GŘ, které jsou již vyčleněny na řízení akce a/nebo byly vnitřně přerozděleny v rámci GŘ a případně doplněny z dodatečného přidělu, který lze řídicímu GŘ poskytnout v rámci ročního přidělování a s ohledem na rozpočtová omezení.

3.2.3.1. Odhadované potřeby v oblasti lidských zdrojů

- ☐ Návrh/podnět nevyžaduje využití lidských zdrojů.
- ☒ Návrh/podnět vyžaduje využití lidských zdrojů, jak je vysvětleno dále:

Odhad vyjádřete v přepočtu na plné pracovní úvazky

	2023	2024	2025	2026	2027
Pracovní místa podle plánu pracovních míst (místa úředníků a dočasných zaměstnanců)					
20 01 02 01 (v ústředí a v zastoupeních Komise)	3	3	3	3	3
20 01 02 03 (při delegacích)					
01 01 01 01 (v nepřímém výzkumu)					
01 01 01 11 (v přímém výzkumu)					
Jiné rozpočtové položky (upřesněte)					
Externí zaměstnanci (v přepočtu na plné pracovní úvazky: FTE)[1]					
20 02 01 (SZ, VNO, ZAP z celkového rámce)					
20 02 03 (SZ, MZ, VNO, ZAP a MOD při delegacích)					
XX 01 xx yy zz [2]	– v ústředí				
	– při delegacích				
01 01 01 02 (SZ, VNO, ZAP v nepřímém výzkumu)					
01 01 01 12 (SZ, VNO, ZAP v přímém výzkumu)					
Jiné rozpočtové položky (upřesněte)					
CELKEM	3	3	3	3	3

Potřeby v oblasti lidských zdrojů budou pokryty ze zdrojů GŘ, které jsou již vyčleněny na řízení akce a/nebo byly vnitřně přerozděleny v rámci GŘ, a případně doplněny z dodatečného přidělu, který lze řídicímu GŘ poskytnout v rámci ročního přidělování a s ohledem na rozpočtová omezení.

Popis úkolů:

Úředníci a dočasní zaměstnanci	<p>2 AD: Výpočet nových ročních emisních přidělů 2023–2030 a odpovídající prováděcí akt Komise.</p> <p>Komplexní přezkum inventury v roce 2025 a 2027 (řízení smluv a související prováděcí akty).</p> <p>Obchodní analýza pro úpravy IT a následného fungování nových prvků v registru Unie. Provozní informace a povinnosti podávání zpráv. Řízení vztahů se zákazníky a koordinace nových zdrojů oddělení asistenční služby.</p> <p>1 AD: Budování kapacit členských států pro koncipování strategií snížení emisí. Pomoc členským státům při aktualizaci jejich vnitrostátních plánů v oblasti energetiky a klimatu podle nařízení o správě pro zintenzivnění jejich vnitrostátních politik a opatření v oblasti klimatu, s cílem zahájit potřebná snížení emisí do roku 2030.</p>
Externí zaměstnanci	—

3.2.4. *Slučitelnost se stávajícím víceletým finančním rámcem*

Návrh/podnět:

- ☒ může být v plném rozsahu financován přerozdělením prostředků v rámci příslušného okruhu víceletého finančního rámce (VFR).

výdaje budou uhrazeny v rámci finančního krytí LIFE

- ☐ vyžaduje použití nepřiděleného rozpětí v rámci příslušného okruhu VFR a/nebo použití zvláštních nástrojů definovaných v nařízení o VFR.

- ☐ vyžaduje revizi VFR.

3.2.5. *Příspěvky třetích stran*

Návrh/podnět:

- ☒ nepočítá se spolufinancováním od třetích stran.
- ☐ počítá se spolufinancováním od třetích stran podle následujícího odhadu:

prostředky v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

	2023	2024	2025	2026	2027	Celkem
Upřesněte spolufinancující subjekt						
Spolufinancované prostředky CELKEM						

3.3. Odhadovaný dopad na příjmy

- ☒ Návrh/podnět nemá žádný finanční dopad na příjmy.
- ☐ Návrh/podnět má tento finanční dopad:
 - ☐ na vlastní zdroje
 - ☐ na jiné příjmy
 - uveďte, zda je příjem účelově vázán na výdajové položky ☐

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

Příjmová položka:	rozpočtová	Prostředky dostupné v běžném rozpočtovém roce	Dopad návrhu/podnětu ⁴²						Celkem
			Rok 2023	Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027		
Článek									

U účelově vázaných příjmů upřesněte dotčené výdajové rozpočtové položky.

Jiné poznámky (např. způsob/vzorec výpočtu dopadu na příjmy nebo jiné údaje).

⁴² Pokud jde o tradiční vlastní zdroje (cla, dávky z cukru), je třeba uvést čisté částky, tj. hrubé částky po odečtení 20 % nákladů na výběr.